

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Landstinget. № 85.

Tredie Session.

56de Møde.

Onsdagen den 14de Januar.

(Forts.)

Orsted (fortsat): Saaledes ville ved Lodtrækning mange Individer, som ere ligesaa pligtige som Andre, blive frie for at opfylde deres Børnepligt paa sædvanlig Maade. Paa den anden Side er det vel saa, at hverken Lodtrækning eller de øvrige Omstændigheder, som kunne bewirke Befrielse for Børnepligtens Opfyldelse, efter Loven af 1849 skulde anvendes i Krigstider. Altsaa, havde de ikke været indlemmede i Tjenesten ved den Stilling, de havde paataget sig, saa havde de været underkastede Udskrivning i de 3 første Aar uden nogen Lodtrækning og uden at den Udskættelse, som i Almindelighed kan gives, kunde have været dem tilstaaet. Men nu har Udskrivningen af lovlige Grunde eller af Nødvendighedsgrunde — om man saa vil — ikke kunnet ramme dem i Krigstiden, og altsaa skal man jo, for nu at inddrage dem under Udskrivningen paa en kunstig Maade, behandle dem, som om deres Børnepligt nu skulde afgøres paa den Maade, som den i sin Tid, hvor den ikke kunde gøres gjældende, skulde have været anvendt paa dem, og det er Noget, som jeg idetmindste finder meget tvivlsomt, og det forekommer mig derfor, at der maa være megen Tvivl, om en saadan Lov, som den omhandlede, er tilraadelig.

Justitsministeren: Forsaa vidt der først kunde være Spørgsmaal om, hvorvidt de omhandlede Stillingsemænd ere pligtige at opfylde en egen Børnepligt, da troer jeg, at dette Spørgsmaal ligefrem maa besvares bekræftende. Loven af 12te Februar 1849 omfatter dem ligefrem med sine Ord, og den Omstændighed, at de nævnte Mænd ikke kunde begynde at op-

fyldte deres Børnepligt paa den Tid, da de, efter de almindelige Regler, vilde staae for Udskrivning, kan dog ikke frittage dem for at opfylde en Pligt, som ved Lov er dem paalagt. Jeg troer derfor ikke, at det paa nogen Maade kunde gaae an, at man fra Administrationens Side erklærede, at de blot skulde opfylde deres ved Stillingen paatagne Børnepligt og intet Videre. Der maatte efter min Mening nødvendigviis en Lov til, hvis man vilde frittage dem for at opfylde den Børnepligt, under hvilken de vare komne ind ved Loven af 12te Februar 1849. Og naar der da spørges om, hvorvidt de billigen burde fritages herfor, saa troer jeg ikke, at man kan give en almindelig Regel derom, men man maa, mener jeg, skjelne imellem de forskellige Tilfælde. Der vilde dog, forekommer det mig, slet ikke være nogen Grund til ligefrem at fritage Alle, som paa Grund af Stillingen ikke kunde paa den sædvanlige Tid behandles til Udskrivning, for al egen Børnepligt. De nemlig, som have ladet sig stille for en vis indskrænket Tid efter Loven af 23de September 1848 eller for en resterende Tjenestetid, eller som have ladet sig stille i Krigsreserven eller for Forstærkningsmand, kunne dog ikke fritages for al Børnepligt efter Loven, efterat nu al den Pligt, som de have overtaget ved Stillingen, er ophørt. For at fritage, ikke disse Sidstnævnte, men dem — og kun om dem kan der være Spørgsmaal —, som havde ladet sig stille til Linien og Forstærkningen, og ved Stillingen allerede havde faaet en Børnepligt af 16 Aar, for at fritage dem for videre Børnepligt kunde vistnok Endeel tale, og det vilde vistnok ikke medføre store Misligheder, om man fritog dem derfor; men Forstjellen derimellem og det, som er foreslaaet i Lovudkastet, er ikke meget betydelig. Men naar man